

ZUHRUF SÜRESİ

Bismillâhirrahmânirrahîm

Rahmân ve Rahîm Allah'ın adıyla

1. Ha, Mim.
- 2-3. Herşeyi apaçık beyan eden Kitaba yemin olsun ki, Biz size düşünüp anlamanız için, Kur'an'ı arapça bir kitap olarak indirdik.
4. Muhakkak ki Kur'an, katımızdaki Levh-i Mahfuzda saklı, çok yüce ve pek hikmetli bir kitaptır.
5. Haddi aşan bir topluluk olduğunuz için, Kur'an'ı size göndermekten vaz mı geçelim?
6. Evvelki kavimlere de nice peygamberler göndermiştik.
7. Onlar, kendilerine gelen her peygamberle mutlaka alay ettiler.
8. Biz de, bunlardan daha güçlü olanları bile helâk ettik. Evvelkilerin misali Kur'an'da geçmiştir.
9. Yemin olsun ki, eğer o Mekkeli kâfirlere: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, elbette; "Onları; çok üstün ve çok bilen Allah yarattı" diyeceklerdir.
10. O Allah ki, yeryüzünü size beşik yaptı. Dosdoğru gitmeniz için de, onda yollar yarattı.
11. O Allah ki, gökten belli ölçüde su indirir. Sonra da onunla ölmüş bir beldeyi diriltir. İşte siz de, kabirlerinizden böyle çıkarılacaksınız.
12. O Allah ki, bütün çiftleri yarattı. Bineceğiniz gemileri ve hayvanları hizmetinize verdi.
- 13-14. Üzerlerine binip dilediğiniz yere gidiniz. Onlara bindiğinizde, Rabbinizin nimetini hatırlayarak: "O Allah ki, her türlü noksandan münezzehtir. Bunu bizim hizmetimize O sundu. Yoksa buna bizim gücümüz yetmezdi. Muhakkak ki sonunda Rabbimize döneceğiz" deyiniz.
15. Müşrikler tuttular, kullarından bir kısmını O'nun parçası sayarak; "Melekler Allah'ın kızlarıdır" dediler. Gerçekten insan, küfrü açık bir nankördür.
16. Yoksa Allah, size göre, yarattıklarından kızları evlat edindi de, o değerli oğulları size mi bıraktı?
17. O müşriklerden her biri, Rahmâna yakıştırdığı kız çocuğunun dünyaya geldiğini haber alınca, birden yüzü simsiyah kesilir ve kederinden yutkunmaya başlar.
18. Onlar, süs içinde yetiştirilip, savaş edemeyecek kız çocuklarını mı Allah'a isnad ediyorlar?
19. Onlar, Rahmânın kulları olan melekleri de dişî saydılar. Yoksa meleklerin yaratılışında hazır mıydılar? Bu sözleri, elbette yazılacak ve hesabı kendilerinden sorulacaktır.
20. Onlar, "Rahmân dileseydi, biz bunlara tapmazdık" dediler. Bu sözlerini haklı gösterecek hiçbir delilleri yoktur. Onlar, ancak yalan söylüyorlar.

21. Yoksa Biz bu Kur'an'dan önce onlara bir kitap verdik de, ona mı bağılı kalıyorlar?
22. Hayır, öyle değil! Onlar: "Biz, atalarımızı bu din üzerinde bulduk ve onların izinde gidiyoruz" diyorlar.
23. Habîbim! Senin kavminin dediği gibi, senden önce hangi ülkeye bir peygamber gönderdiysek, oranın şımarık varlıklılıarı; "Biz, babalarımızı bir din üzerinde bulduk. Şimdi de onların izinde gidiyoruz" dediler.
24. Peygamberleri: "Ben size, atalarınızın üzerinde bulunduğu yoldan daha doğrusunu getirmişsem bana uymaz mısınız?" deyince, onlar: "Doğrusu biz, seninle gönderileni inkâr ediyoruz" dediler.
25. Biz de onlara, lâıyk oldukları cezayı verdik. İşte bak, yalanlayanların sonu nasıl oldu!
- 26-27. Bir zaman İbrâhim, babasına ve kavmine, "Ben, sizin taptıklarınızdan uzağım. Ben, yalnız beni Yaratana ibadet ederim. Muhakkak, Rabbim beni doğru yola iletecektir" demişti.
28. İbrâhim bu sözü onlara; hakka dönsünler ve gelecek nesillere devamlı kalacak bir miras olsun diye bıraktı.
29. Ben bu müşrikleri ve atalarını, kendilerine hak kitap gelinceye ve onu açıklayan peygamber gönderilinceye kadar nimetlerimden faydalandırdım.
- 30-31. Kendilerine Hak Kitap geldiğinde ise: "Bu, bir sihirdir. Biz buna inanmıyoruz" dediler ve: "Bu Kur'an, Mekke ile Taif gibi iki büyük şehirde bulunan bir büyük adama indirilmeli değil miydi?" dediler.
32. Yoksa Rabbinin rahmetini onlar mı bölüştürüyorlar? Halbuki dünya hayatında, onların geçimlerini aralarında biz paylaştırdık. Birbirlerine işlerini gördürsünler diye, kimine diğerinden üstün imkânlar verdik. Rabbinin rahmeti, onların biriktirdiklerinden daha hayırlıdır.
- 33-35. Eğer bütün insanların, dinsizliğe imrenerek inkârcı topluluk haline gelme endişesi olmasaydı, Rahmânı inkâr eden o kâfirlerin; evlerinin tavanlarını, çıkacakları merdivenleri, evlerinin kapılarını, üzerine kurulacakları koltukları hep gümüşten yapardık. Fakat bütün bunlar, dünya hayatının geçici menfaatidir. Ahiret ise, Rabbinin katında, Allah'a karşı gelmekten sakınanlar içindir.
36. Kim, Rahmân olan Allah'ın zikrinden/Kur'an'dan yüz çevirirse, Biz onun peşine bir şeytan takarız. O da, ona arkadaş olur.
37. Bu şeytanlar, onları yoldan çıkarır. Ama onlar, kendilerinin halâ doğru yolda olduklarını zannederler.
38. Nihâyet, huzurumuza gelinceye kadar böyle yaşamaya devam ederler. Huzurumuza çıktığında şeytanına, "Keşke seninle aramda, doğu ile batı kadar uzak mesafe olsaydı, sen ne kötü arkadaşmışsın" der.
39. Allah: "Bu temenniniz, bugün size hiçbir fayda vermez. Çünkü hayat boyunca, şeytanla birlikte zulmettiniz. Burada da, azabı birlikte çekeceksiniz" buyurur.

40. Habîbim! Sağıra sen mi işittireceksin? Körleri ve apaçık sapıklıkta olanları, sen mi doğru yola ileteceksin?
- 41-42. Biz seni vefat ettirip yanımıza alsak bile, onlardan mutlaka mü'minlerin intikamını alırız. Yahut onlara söz verdiğimiz azabı, sağlığında sana gösteririz. Çünkü Bizim gücümüz, onları cezalandırmaya yeter.
43. Sana gönderdiğimiz kitaba sımsıkı sarıl. Muhakkak ki sen, doğru bir yoldasın.
44. Bu Kur'an, sana ve kavmine güzel bir şereftir. Kıyamet gününde, O'nun hakkını yerine getirip getirmedığınızden dolayı sorguya çekileceksiniz.
45. Senden önce gönderdiğimiz peygamberleri araştı. Acaba Biz, Rahmân olan Allah'tan başka tapılacak ilâhlar yapmış mıyız?
46. Nitekim onlardan Mûsa'yı, delillerimiz ve mucizelerimizle Firavun'a ve ileri gelen adamlarına gönderdik. O da onlara: "Gerçekten ben, âlemlerin Rabbinin elçisiyim" dedi.
47. Mûsa, kendilerine mucizelerimizi getirdiğinde, ona güldüler.
48. Firavun ve kavmine, birbirinden üstün mucizeler gösterdik. Belki dönüş yaparlar diye, onları azaba uğrattık.
49. Azabı tadınca, Mûsa'ya: "Haydi büyücü! Sana verdiği söz gereği, Rabbine dua et de, bizi bağışlasın. Artık yola geleceğiz" dediler.
50. Fakat Biz onlardan azabı giderince, hemen sözlerinden döndüler.
- 51-53. Firavun, halkına duyuru yapıp: "Ey Halkım! Mısır'ın yönetimi benim elimde değil mi? Ayaklarımın altından akan şu nehirler ve kanallar benim değil mi? Görmüyor musunuz? Ben, kendisi zayıf ve neredeyse söz anlatamayacak durumda olan şu adamdan daha üstün değil miyim? Eğer onun dediği gibi ise, üstüne gökten altın bilezikler atılmalı yahut beraberinde melekler gelmeli değil miydi?" dedi.
54. Firavun, kavmini küçümsedi. Onlar da, ona itaat ettiler. Çünkü onlar, yoldan çıkmış bir topluluktu.
55. Nihâyet, isyan ederek Bizi öfkeliendirdiklerinde, hak ettikleri cezayı verdik ve hepsini suda boğduk.
56. Gelecek nesiller ibret alsın diye, onları böyle yaptık.
- 57-58. Habîbim! Meryem oğlu İsa örnek olarak anlatılınca, senin kavmin keyiflenerek haykıra haykıra gülmeye başladı. Ve "Bizim tanrılarımız mı üstün, yoksa O mu?" dediler. Bunu, sırf münakaşa olsun diye sana misal verdiler. Zaten onlar, kavgacı bir topluluktur.
- 59-60. İsa, peygamberlik nimeti verdiğimiz bir kuldu. Onu, İsrâiloğullarına ibret kıldık. Şâyet isteseydik, sizin yerinize geçmek üzere, melekler yaratırdık.
61. Şüphesiz, O'nun (İsa'nın) yere inişi, kıyametin yaklaştığını gösteren bir bilgidir. Sakın, kıyamet konusunda şüpheye düşmeyin ve Bana uyun. Çünkü doğru yol budur.
62. Sakın, şeytan sizi doğru yoldan alıkoymasın. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır.

- 63-64.** İsa da, mucizelerle geldiğinde: “Ben, size hikmeti getirdim ve hakkında ayrılığa düştüğünüz şeylerin bir bölümünü açıklamak için geldim. O halde, Allah’tan korkun ve bana itaat edin. Gerçekten benim ve sizin Rabbiniz Allah’tır. Öyle ise, Ona kulluk edin. İşte doğru yol budur” demişti.
- 65.** Fakat aralarından çıkan gruplar, İsa hakkında görüş ayrılığına düştüler. Can yakıcı bir günün azabından dolayı, zalimlerin vay haline!
- 66.** Onlar, hiç ummadıkları bir anda, ansızın kıyametin gelmesini mi bekliyorlar?
- 67.** Allah’tan korkanlar dışında, daha önce dost görünenler, o gün birbirlerine düşman kesilirler.
- 68-69.** (Allah kendisinden korkanlara şöyle buyurur) Ey Benim âyetlerime imân edip, Müslüman olan kullarım! Bugün size hiçbir korku yoktur. Siz, mahzun da olmayacaksınız.
- 70.** Haydi, siz ve eşleriniz sevinç içinde girin cennete!
- 71.** Onların etrafında, altın tepsi ve kâselerle kendilerine ikrâm eden hizmetçiler dolaşır. Orada, canların istediği ve gözlerin hoşlandığı, güzel olan herşey vardır. Hem siz orada, devamlı kalacaksınız.
- 72.** İşte, dünyada güzel olarak yaptıklarınıza karşılık, size verilen cennet budur.
- 73.** Orada, yiyeceğiniz her türlü meyveler de vardır.
- 74.** Kâfirler ise, cehennem azabı içinde, ebedi kalacaklardır.
- 75.** Azapları asla hafifletilmez, kurtulmaktan da ümitlerini kesmişlerdir.
- 76.** Biz onlara zulmetmedik, fakat onlar, kendileri zalimdi.
- 77.** Cehennemın bekçisine; “Ey Malik! Rabbin artık bizi öldürsün” derler. Malik de; “Ölüp kurtulmak yok. Burada ebedi kalacaksınız” der.
- 78.** Allah da, “Biz size gerçeği getirmiştik. Fakat çoğunuz hakikatten hoşlanmamıştınız” buyurur.
- 79.** Yoksa onlar, peygambere tuzak kurmayı mı kararlaştırdılar? Biz de, onların tuzaklarını boşa çıkarıp, cezalarını vermeye kararlıyız.
- 80.** Veya, sırlarını ve fısıltılarını işitmediğimizi mi sanıyorlar? Elbette işitiyoruz. Yanlarındaki meleklerimiz de, onların herşeyini kaydediyorlar.
- 81.** Habîbim! De ki: “Şâyet Rahmân’ın bir oğlu olsaydı, O’na ibadet edenlerin ilki ben olurum.”
- 82.** Göklerin ve yerin Rabbi, o arşın, o muazzam saltanatın Rabbi, kendisine eş ve ortak uyduranların iddialarından uzaktır, yüceler yücesidir.
- 83.** Şimdi sen onları bırak, batıl düşüncelerine dalıp, vadedilen güne kavuşuncaya kadar oyalanadursunlar.
- 84.** O, Allah’tır. Gökte ve yerde, tek ve gerçek İlah’tır. O, yegâne hüküm ve hikmet sahibidir. Herşeyi hakkiyle bilir.

- 85.** Göklerin, yerin ve ikisi arasındakilerin mülkü kendisine ait olan Allah'ın şanı çok yücedir. Kıyametin vaktine ait bilgi O'nun katındadır. Siz de O'na döndürölüp götürüleceksiniz.
- 86.** Müşriklerin, Allah'ı bırakıp da kulluk ettikleri putlar, şefaatte bulunamazlar. Ancak o gün, bilerek Hakka şahitlik edenler şefaate edebilirler.
- 87.** Andolsun ki, onlara, kendilerini kimin yarattığını sorsan, elbette "Allah" derler. O halde, nasıl oluyor da yüzleri Haktan çevriliyor?
- 88.** Peygamberin: "Ya Rabbi! Bunlar, imân etmeyen bir topluluktur" dediğini elbette Allah biliyor.
- 89.** Habîbim! Şimdi sen, onlardan yüz çevir ve "Selâmetle" deyiver. Onlar, yakında sonucu öğreneceklerdir.